

handling af Finanslovforslaget (se ovfr. S. 58). Paa Tillægsbevillingsloven blev der bevilget Dr. Muus en ekstraordinær Pension.

2) Den 25. November anmeldtes i *Folketinget* følgende Forespørgsel til Justitsministeren af Jessen, Stauning, Sabroe og Wiinblad: »Hvorledes bringer Justitsministeren sin Afgørelse i Spørgsmaalet om Birkedommer Sylow i Overensstemmelse med sine Udtalelser ved Finanslovforslagets første Behandling?«

Forespørgslen stilledes 1. December 1911, F. Sp. 2616.

Til Forklaring af denne Forespørgsel hidsættes her følgende:

Det var blevet omtalt i Pressen, at Birkedommer Dr. Sylow engang for nogle og tyve Aar siden, da han berejste Landet som Kommissionsdommer, havde givet en Arrestant et Slag. Da Dr. Sylow i denne Anledning blev interviewet af et Blad, „Ekstrabladet“, erklærede han overfor vedkommende Journalist, at det forholdt sig ganske rigtigt, at han havde givet en Arrestant, der var hysterisk, „en paa Tuden“. Dette Interview blev omtalt under Finanslovens 1ste Behandling, og Justitsminister Bülow svarede da (F. Sp. 842): . . . „jeg har straks givet Ordre til, at Akterne skulle skaffes mig. Dernæst vil jeg afkræve Birkedommer Sylow en Erklæring om, hvorvidt han virkelig har udtalt sig som i „Ekstrabladet“ angivet, men indtil jeg faar hans Godkendelse, vægrer jeg mig stadig ved at tro paa, at en dansk Dommer og Politimester i Aaret 1911 kan have brugt de paagældende Udtalelser“. Efter derpaa at have modtaget denne Erklæring — hvori Dr. Sylow dels vedstaar i Samtalen med den paagældende (som han ganske vist ikke havde forstaaet var en Interviewer) at have brugt den anførte Taleform, dels giver en med Interviewet stemmende Fremstilling af, hvad der skete ved hin Lejlighed, hvortil han føjer nogle Oplysninger om en i den Anledning med Justitsministeriet dengang ført Brevveksling, hvoraf fremgaar, at Justitsministeriet nu staar „ganske frit med Hensyn til Sagen“, — tilskrev Justitsministeren Sjællands Stiftamt, at

„Ministeriet ikke finder Anledning til at rejse Tiltale mod Politimester Sylow for det af ham i 1889 udviste Forhold dels under Hensyn til det lange Tidsrum, der siden da er forløbet, dels under Hensyn til, at den forurettede hverken den Gang eller nu, og ej heller da Forholdet i 1889 blev